Peyo
TRUYỆN XÌ TRUM

LIỀU THUỐC ĐỘC HẠI CỦA MẠNH CHÂU

NGUYENTHANH-CUIBAP

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Ngày xưa có một tòa lâu đài uy nghi được dựng lên giữa một vùng đồng bằng xanh tốt, nơi đây người dân đang an cư lạc nghiệp.

Chúa tể lâu đài là Vương tước Mỹ Lâm, có tiếng là công bằng, hiền hậu được thần dân rất quí mến.

Vương tước Mỹ Lâm có một con gái là nàng Gia Vỹ. Nhiều vương tôn công tử nhờ người mai mối, nhưng với ai cô cũng nhẹ nhàng từ chối vì tim cô đã trao cho một chàng trai khác.

Đó là Hiệp sĩ Thanh Duy, cũng rất yêu cô và định thưa với Vương tước để cưới cô làm vợ.

Nhưng ở bên cạnh, Nam tước Mạnh Châu cũng đang gầm ghé người đẹp Gia Vỹ với mục đích chiếm đoạt lãnh địa Mỹ Lâm giàu có.

Mạnh Châu đi tìm một lão thuật sĩ luyện kim và bỏ ra thật nhiều vàng để mua một lọ thuốc độc.

Khi đã có lọ thuốc trong tay, Mạnh Châu bèn mời Thanh Duy dự tiệc và lén cho thuốc độc vào chén rượu của Thanh Duy.

LIỀU THUỐC ĐỘC HẠI CỦA MẠNH CHÂU

....một dúm bột chì... một lạng thạch ngân... thế là xong!
Hoc est
Bây giờ thì nấu sôi cho tan, lóng sạch rồi để cho lắn men...
DONGDILONGDONGDILONGDING
A! Chuông gọi ăn cơm.
Nào, ta đi ăn.
Ái chà! Nếu ngừng đun một lát thì hỏng bét. Chà, chà... tính sao nhỉ?
Nấu cho tan, cho chảy thành than, rồi lóng sạch! Cho nó bốc hơi! Mà đói bụng quá!
Zz
Vì đến vàng...
Thêm tí muối, tí diêm sinh, tí thủy ngân và khuấy đều...
À, à, đặc lại rồi! Đổi sang màu đỏ!
Giờ phút nghiêm trọng đây! Miễn là...
SCOTCH SCOTCH
Ô ĐƯỢC RỒI! TA THÀNH CÔNG!

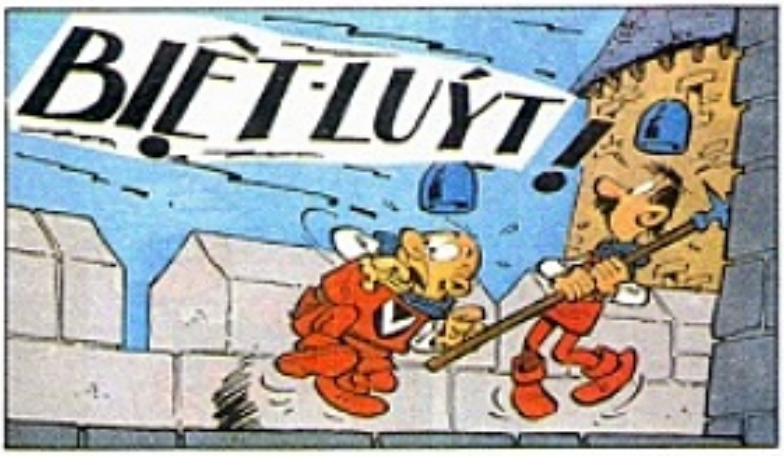
BIỆT-LUÝT!

HAY QUÁ! SIÊU QUÁ!

A, này bà ơi, tớ là một thiên tài! Một đại thiên tài!
?

Còn bà, bà là người đẹp nhất trên đời!

Giô Hân! Này! Giô Hân!

Nhưng có tiếng Biệt Luýt gọi!

Thức rồi à? Lạ nhỉ! Mọi hôm mình phải...

Ô, ô, cậu đâu rồi?
Bốp

A, cậu đấy à! Này, cuộc thí nghiệm của tớ! Thành công rồi!
Mà cuộc thí nghiệm nào?

Đi theo tớ, tớ sẽ nói rõ trước mặt đức vua!

BỆ HẠ, BỆ HẠ DẬY ĐI.
Ơ gì thế?

Chuyện gì xảy ra mà làm ồn thế? Giặc tấn công à? Có đám cháy à?

Hạ thần tìm được rồi! Lạ lắm! Siêu lắm! Bệ hạ đưa vương miện bệ hạ đây!

Vương miện của ta...
Bệ hạ đừng cãi nữa! Đưa ngay đây.

Bây giờ bệ hạ sẽ thấy một chuyện rất lạ lùng, không tưởng tượng được! Hãy trông đây. Một! hai! ba!

Đây rồi... Bệ hạ xem

Ơ vương miện của ta! Bằng vàng lại hóa bằng chì!

Tâu bệ hạ, đúng là chì! Biệt Luýt của bệ hạ đã tìm được bí quyết của các thuật sĩ luyện kim. Đó là viên đá luyện kim hóa vàng thành chì.

...Và từ nay ngươi phải lao động gian khổ, tính mỗi ngày làm việc là hai đồng tiền, phải đến hết 783 ngày lao động, nhà ngươi mới đền trả đủ cái vương miện của ta.
?

Mấy hôm sau...
Trời tốt, đi săn rất thuận tiện.
Đức vua xong chưa nhỉ?
Thưa ngài, bệ hạ sắp ra đến.
Bẩm bệ hạ!
Hả, ngươi đó à?
Bệ hạ... còn giận không?
Còn
Bệ hạ không cho hạ thần đi săn với bệ hạ thật à?
Ừ!
Hu, hu
Hu, hu
Hu, hu
Thôi, được rồi. Cho ngươi đi theo. Nhưng lần sau mà....
Bệ hạ cho thật à? Xin cảm ơn bệ hạ!

Một lát sau...
Bẩm bệ hạ, gần đây có dấu chân heo rừng.
Mà này Biệt Luật, chẳng lẽ cậu đi săn bằng cái này...
Sao lại không?
A!
Quả chùy nếu biết sử dụng cũng lợi hại lắm chứ cậu ngồi rình, đợi con thịt đi qua...
VÀ BỐP!
TCHOC
CRAC
Suyt!
Làm ầm như thế thú rừng chạy mất hết thôi!
Đi săn, kỵ nhất là tiếng động.
Cậu vào chỗ ngồi rình đi, mà phải thật khẽ. Họ sắp lùa thú ra đây...
Được rồi, cha nội...
Cha nào cũng đinh lên mặt thằy đời... Bực thật...
Trước hết, ta...
Ồ, ồ... con thú này chắc to lắm đây. Cẩn thận mới được.
Ơ... Hóa ra là con chó!
Ơ, tội nghiệp tôi, đừng giết tôi.

Ơ...ơ... nghĩa là... chú mầy... ơ...ơ...
AAAH!
GIÔ HÂN!
!
Buông ta ra. Đúng là hắn cố tình phá hoại...
Xin bệ hạ bình tĩnh đã...
GIÔ HÂN!
È... sao lại chạy về hướng này? Chúng ta không phải là thợ săn mà...
Giô Hân, lại đây mau!
Chuyện gì? Làm gì hết to thế? Điên à?
Có con chó, nó nói được tiếng người.
Thật mà! Tớ thề là tớ nói thật...
Báo cho cậu biết nếu cậu còn định giở trò đùa nữa thì...

Chỗ này...
Chẳng thấy con chó nào cả...
Kia, nó kia...
Này, lại đây nằm xuống.
Thằng Biệt Lượt đâu? Nó lại giở trò gì?
Hắn đuổi theo con chó. Hắn bảo là con chó nói được tiếng người.
Nói tiếng người! Hắn có điên không đấy!
Bệ hạ đợi một tí sẽ rõ. Hãn về kia.
À, mọi người đông đủ cả phải không? Đây tất cả nhìn kỹ và mở to hai tai ra.
Bây giờ nói đi, nói lại cái câu mà nói với ta lúc nãy, nói đi...
Gâu! Gâu!

Ơ... lúc nãy mày nói tiếng người kìa mà. Nói đi, nói đi chứ, ô...
Xì... trò đùa mới vô duyên...
Săn bắn gì nữa! Về cho rảnh...

Chả hiểu gì cả! Tớ có chiếm bao đâu!
Thôi đi! Đừng đùa nữa. Trò nhạt lắm rồi!

Nhưng tớ thề là có thật mà. Lạ quá! Mày làm tao mất mặt chá ạ!
À, mà tại sao lại có con chó ở đây. Nó đi lạc? Chắc nó đói...

Gâu! Gâu!

Không được gâu gâu mà phải nói là: "đãi bạng".
Khổ một cái là tao, hiện không có gì để cho mày ăn cả.

Tội nghiệp! Chẳng lẽ bỏ nó lại trong rừng! Hay ta mang nó về?

Mang thì mang, nhưng với điều kiện là nó phải nói cái đã.

Cậu chỉ nhăm... nào, chú mày theo tao về.... sẽ cho chú mày ăn. Thích nhé!
Con chó mắc toi thật! Chẳng ừ hử trả lời gì cả.

Một lát sau...

Bệ hạ về đấy à? Có săn được nhiều không?
Xuống bếp xem có gì cho nó ăn không?

Thế nào? No rồi chứ? Bây giờ đã chịu nói chưa? Nói "Cảm ơn" đi nào...
Biệt Luýt, để nó yên lại đây đánh cho xong ván cờ đã.

Tức thật! Tại sao bây giờ nó câm, chả chịu nói gì cả.

Ồ thôi đi! Cậu lại giở những chuyện trên trời dưới đất...

Được, được rồi dẹp chuyện ấy lại...

Nhưng thật tình là tớ đã nghe rõ nó nói! Không hiểu tại sao bây giờ nó lại câm như hến! Nếu có ai làm nó sợ không dám mở miệng thì nó cứ thú thật với mình.

Chiếu tướng đến phiên cậu đi.
Z

Ê, sao lại ăn gian?
Đã sao? Thế cậu không ăn gian à?

?
Wif! Wof! Wof!

Ngộ thật! Này xem, nó đang nói mê.
Ừ...

Ôi em ơi, Em yêu ơi! Bao giờ mới được gặp lại em?
!

Ơ... mà nó nói tiếng người...
Đấy...đấy... tớ có nói ngoa đâu! Đã chịu tin chưa?
Ê này... thức dậy đi.
Gâu! Gâu!
Thôi đi bồ! Đừng giả vờ nữa. Chú mày ngủ nói mê. Bọn này nghe cả rồi...
Chú mày phải nói rõ cho chúng tớ biết tại sao chú mày nói được tiếng người.
Vì thật ra tôi vốn không phải là chó.
Ồ thôi đi! Không là chó, vậy là bò chắc?
Không, tôi vốn là một trang hiệp sĩ
WÂÂÂ HA!HA! HA!
Mặt gì?
Tên tôi là Thanh Duy trước đây lúc tôi còn là người, tôi yêu nàng Gia Vỹ con gái của Vương tước Mỹ Lâm.
Nhưng có một đối thủ cùng đình cưới nàng Gia Vỹ đó là Nam tước Mạnh Châu. Hắn lừa cho tôi uống thuốc độc để tôi hóa thành chó.
Xin lỗi. Hình như có con bọ chết!
Lúc nhận thấy là mặc dù mang lốt chó nhưng tôi còn nói được tiếng người hắn cho ném tôi vào ngục tối nhưng tôi đã may mắn thoát ra được.
Nghĩa là thằng cha Mạnh Châu bỉnh cho chú mày ăn xương nhưng chính hắn lại bị hóc xương.
Biệt Luýt!
Từ đó tôi sống lang thang, lòng lúc nào cũng nhớ tới nàng Gia Vỹ nhưng than ôi! Tình yêu vô vọng!

Chuyện buồn, buồn thật.
Nhưng tại sao chú mày...ờ...ờ...tại sao lúc nãy Biết Luýt hỏi, chú mày lại không chịu nói gì.
Lúc anh ấy giơ quả chùy đinh đập thì tôi sợ quá nên buột miệng xin dung mạng. Nhưng đến lúc ra trước đức vua thì tôi lại không dám nói, vì sợ ngài sẽ giết tôi, cho tôi là phù thủy.
Xin hai trăng sĩ đừng nói cho ai biết sự bí mật của tôi.
Chúng ta xin hứa.
Nhưng chẳng lẽ chú mày lại chịu mãi như thế này. Có lẽ cũng có một cách gì để trở lại hình người!
Đúng thế! Binh quý phải có thuốc tiên! Mời bạn vào đây.
Cũng là cái may cho bạn vì hiện nay tớ đã lão luyện về tất cả các phép tà ma, thần thông biến hóa. Trước hết hãy thử tìm xem trong thứ thuốc độc nó có những gì.
Cái ấy tôi thật không biết được tí gì.
Phiền nhỉ! Nhưng không sao... Ta thử lấy mặt các pha với...
Thôi, thôi Biết Luýt cậu đã thí nghiệm nhiều bận, kết quả tệ hại lắm rồi.
Nếu thế thì thôi vậy! Bạn đành phải làm thằn chó suốt đời.
Trừ phi... phải rồi... trừ phi chúng ta đến tận sào huyệt của Mạnh Châu để tìm thuốc giải.
!
!

Này, hiệp sĩ còn xa không? Tính ra cũng đã hơn ba ngày đường rồi đấy.

Biệt Luật cố lên một tí chúng ta đã vào đến lãnh địa của Mạnh Châu rồi!

Đây là lãnh địa của thằng cha chuyên biến người ra thú đấy phải không? Ghê thật!

Xin chào bà ạ!

Biết đâu đấy....
?

Trời sắp tối mà chẳng thấy quán xá nào cả. Tớ đói lắm rồi.
Sắp đến nơi rồi.

Trông kìa! Tòa lâu đài của tên Mạnh Châu.

Ơ....ơ... thật là ảm đạm, ghê rợn!

Trong làng có hàng quán gì không?
Có!
Nấu nướng có ngon không?
Đây rồi.
Chúng tớ không thể mang bạn theo vào trong lâu đài được, vậy bạn ở lại đây. Khi lấy được toa thuốc sẽ ra đón bạn cùng về.
Vâng được! Chúc may mắn!
Xin chào quí khách. Mời các ngài ngồi, nào các ngài dùng món gì? Quán chúng tôi vừa mổ thịt con gà béo lắm chỉ chờ quay là xong.
Ồ hay quá, nhưng trước hết bác đưa ra mấy món ăn chơi: thịt dồi, thịt băm...
Thôi, thôi. Chúng tôi không có thì giờ, cần phải vào tòa lâu đài cho kịp. Đem đồ uống ra thôi!
!
Bác cho chúng tôi gởi con chó đến mai. Xin trả công bác một đồng tiền. Bác săn sóc hộ, lúc về xin biếu bác thêm đồng tiền nữa.
Được rồi, các ngài yên tâm.
Đi thôi Biệt Luật.
Chờ nhé! Ngoan ngoan nhé! Chừng về có cục xương cho Tô tô.
Cậu định dùng kế gì để lấy toa thuốc của tên Mạnh Châu.
Tớ đã có cách. Ta sẽ làm như thế này...

TCHINK KLANK
Đánh đi chứ! Sợ à! Đánh mau! Đỡ này!
Bẩm tướng công, có hai kỵ sĩ đến xin ta cho ngủ nhờ.
Đuổi chúng đi nơi khác! Lâu đài của ta không phải là nhà trọ!
Bẩm, nhưng họ bảo là có lệnh vua.
Vua à? Ờ... được rồi. Cho vào.
À, họ thả cầu xuống kia rồi. Tớ dặn làm những gì cậu phải nhớ đấy.
Nhớ rồi.
Chào, nhị vị.
Xin chào.
Tướng công đang chờ nhị vị. Xin đi theo tôi.
Xin mời vào!
SCHLANG

Đồ vô dụng, đồ tồi, ra ngay! Đánh đấm chẳng ra hồn gì cả.

Còn hai anh là ai?

Thưa ngài, tôi là Giô Hãn hầu cận đức vua.

Và đây là Biệt Luýt bạn tôi.
Chào ngài.

Xin cảm ơn ngài đã vui lòng cho...
Được, được rồi... đức vua muốn gì ta?

Thưa, đức vua chỉ muốn tỏ cho ngài biết là đức vua rất quí trọng ngài.
Chỉ có thế thôi à? Chẳng lẽ hai anh đến đây chỉ để nói với ta mỗi câu ấy?

À không, tiện đường nên chúng tôi tạt qua ngài chứ mục đích chúng tôi là đi Mỹ Lâm kia.

À? Các anh đi đến đó làm gì?

Đức vua nghe nói Vương tước Mỹ Lâm có cô con gái đẹp nên sai chúng tôi đi xem có đúng thế không để ngài cưới cho người cháu của ngài.
!

Nguy rồi! Phải tìm cách ngăn không cho chúng đi tới đó.
Ơ... khoan đã.
Ê NẦY! HƯ GÔN!
Người mau dọn tiệc để ta đãi khách, sơn hào, hải vị, rượu quý mang ra, mang ra thật nhiều rượu, nhanh lên!
Ta biết rõ ái nữ của Vương tước Mỹ Lâm đâm ấy không được đâu. Cô ta khó tính, nham hiểm ác độc!
Cô ta lại xấu như ma lem!
Chưa hết! Lúc nào cũng ốm đau ngoặt ngoẹo. Hãy tin ta, đừng đi đến là hơn.
À, thế à?
Bẩm, tiệc đọn xong rồi!
Nghe ta, đừng đi nhọc công! Về tâu với đức vua tìm một cô gái khác.
À, thế...
Nhưng, dù sao chúng tôi cũng phải đi. Không đi lỡ vua biết được thì nguy to.

Nhưng ta bảo là cô ấy xấu như ma! Vả lại nếu hai anh không đi thì đức vua có biết đấy là đâu. Thế nào?

Tôi đang lưỡng lự. Này Biệt Luỹt nghĩ sao?

Ồ, những chuyện ấy tớ có cần đâu...

Nếu thế, đừng đi, cứ ở lại đây ăn uống đã.
Cảm ơn ngài, tôi không đói.

Này, bạn anh sao thế? Hắn ủ rũ ra.

Anh ta đang có chuyện buồn. Anh ta yêu một cô, định cưới, nhưng lại có một chàng hiệp sĩ...

À, thằng ấy... thằng khốn... giá hắn không mạnh hơn thì tớ đã cho hắn biết tay.

Chàng hiệp sĩ cũng say mê nhan sắc cô gái nên hỏi cô ta làm vợ và cô ta đã nhận lời. Hai bên đang sắp sửa thành hôn!

Trời ơi, em ơi, em yêu ơi! Lòng anh tan nát! Khối tình đành ôm xuống tuyền đài!...

Thôi, Biệt Luỹt ạ, cậu đừng tuyệt vọng. Để tớ xem nếu lo liệu được bằng bất cứ giá nào tớ cũng lo liệu ngăn cản không cho họ lấy nhau.

Bất cứ giá nào? Được rồi... anh đừng đi Mỹ Lâm nữa thì ta sẽ chỉ cách giúp anh loại bỏ tên tình địch ấy!

Ngài nói đi! Ngài có cách nào?
Nhưng trước hết hai anh phải hứa là sẽ không đi Mỹ Lâm nữa!
Hứa đi Giô Hân! Hứa đi. Tớ van cậu...
Ơ..ơ... được rồi, tớ hứa!
?
Trời ơi, tớ sung sướng quá! La La La...
Ồ thật à? Cách gì, xin ngài chỉ mau cho...
Dễ thôi, cứ cho tên ấy uống một thứ thuốc thần là hắn sẽ hóa thành con chó.
Ngài có thứ thuốc ấy không?
Không! Nhưng ta có quen với người làm ra thuốc ấy! Ông ta ở cách đây ba ngày đường! Để mai sáng ta bảo Hu-gên đưa các anh đi.
Và bây giờ ta ăn và uống mừng.
Xin ngài tha lỗi cho! Chúng tôi hơi mệt nên xin phép ngài đi ngủ!
Trong lúc ấy...
Mong sao họ thành công!
Phòng hai anh đây. Thôi ngủ ngon...
Cảm ơn ngài.
Ồ! Cũng tạm xong! Nhưng ta phải làm thế nào để nàng Gia Vỹ ưng thuận lấy ta ngay mới được.

Hi, Hi, thế là thằng cha Mạnh Châu bị mắc lừa!
Ừ!
Ủa, sao cậu không vui? Lại chuyện gì?
Tớ đang lo, vì ngày mai chúng mình phải đi với Hu-gôn mất đến sáu ngày. Trong khi đó, không thấy chúng mình trở lại lão chủ quán chắc sẽ lần báo với Mạnh Châu là có con chó được chúng mình gởi ở Quán của lão. Như thế thì nguy cho Thanh Duy.
Ta phải báo trước cho lão chủ quán biết, nhưng làm thế nào đây? Không thể bảo lính canh thả cậu xuống được.
Chỉ còn cách trèo qua cửa sổ.
Được rồi, cậu để tớ đi cho.
Mà... ư... ư... Tớ... tớ...
Biết rồi... Hiểu rồi... Tớ đi đây!
Nhưng cậu điên à! Lỡ rơi xuống thì tan xương. Giỡ Hân quay lại đi.
ÁI CHÀ...

Không có chỗ bám!... Nguy quá!... Ta rơi xuống mất!
À mạy!...
Ái... ái... Ái chà... Nguy quá...
Chà...chà... Được rồi...
Bây giờ... mau đến quán trọ!
Một lát sau...
BOUM BOUM BOUM
Ai đấy?... À... Ngài đấy à? Xin xuống ngay.
Con chó của tôi đâu?
Ơ... Nó ngủ đằng sau...
Được rồi... Bác cứ lên ngủ... Lúc nào đi tôi sẽ gọi.
?
Thế nào?
Suỵt, trông xì xôi khó chịu...
!

Công việc rất ổn xuôi! Sẽ lấy được thuốc giải.
A... Mạnh Châu chịu bùa ì?
Không! Phải tìm đến một lão thuật sĩ!
!?
Lão này ở một vùng xa, nhưng tên quản gia Hu-gôn sẽ dẫn Biệt Luật và tôi đi nếu tôi vội đến để dặn cho lão chu quân biết.
Thôi, bây giờ tôi phải về ngay.
Trời ơi... con chó... biết nói...
Cám ơn anh, mang ơn anh nhiều lắm!
Thôi tôi đi!
Này... Bác quản ơi!...
Mai này tôi phải đi vắng vài hôm tôi gởi con chó cho bác. Bác cầm lấy.
Cám ơn, cám ơn ngài.
À... hắn về kìa rồi.
Thế nào? Có gặp Thanh Duy không?
Có.
Lão quản chịu cho cởi đến lúc chúng mình trở lại! Thế là có thể yên tâm! Bây giờ thì đi ngủ! Tớ mệt quá!
Con chó biết nói... Trời ơi! Con chó nói tiếng người.

Sáng hôm sau...
Thôi, các anh đi bình yên.
Cảm ơn ngài, chỉ mong sao thuốc có công hiệu là được!

Anh đừng lo! Công hiệu lắm! Ha...ha...

Thôi ta đi thôi. Tớ nóng lòng muốn có ngay quả tim nàng tiên của tớ. Chào ngài Mạnh Châu!

CÔ GÁI XINH TƯƠI HÃY DỪNG BƯỚC CHÂN
!

Lúc nào anh ta cũng hát sai bét như thế à?
Đúng thế! Có khi còn sai bét hơn thế nữa kìa.

Thế là xong!

Bây giờ ta thử đi cầu hôn lần nữa!

Lúc ấy, ở trong lâu...
Tôi cũng lấy làm lạ không hiểu tại sao đang đêm, anh ta lại đòi đi thăm con chó. Nên tôi nấp đằng sau cánh cửa...

Và rõ ràng là tôi nghe thấy trong con chó nói được tiếng người!
?

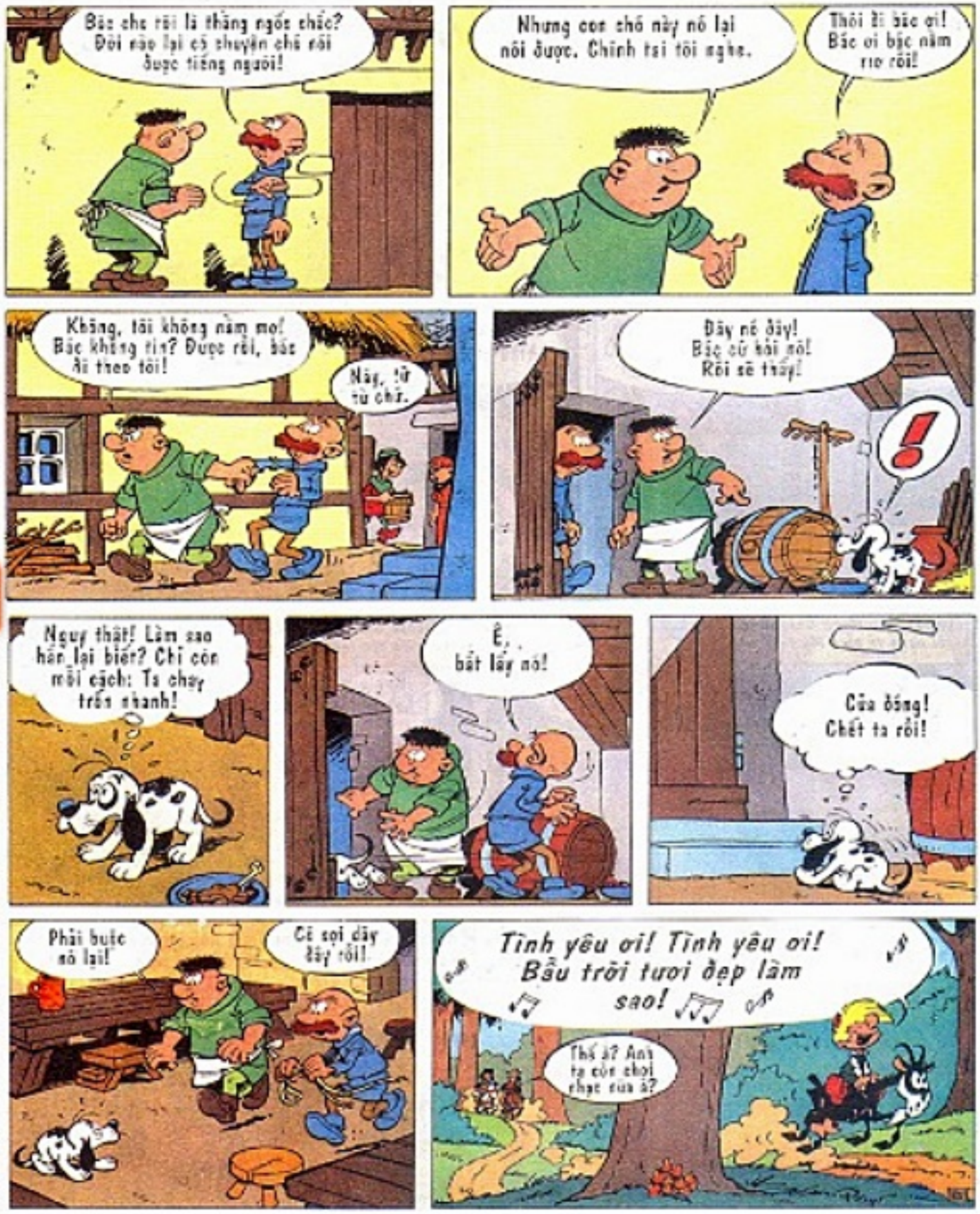
Bác cho rằng là thằng ngốc chắc? Đời nào lại có chuyện chó nói được tiếng người!
Nhưng con chó này nó lại nói được. Chính tai tôi nghe.
Thôi đi bác ơi! Bác ơi bác nằm mơ rồi!
Không, tôi không nằm mơ! Bác không tin? Được rồi, bác đi theo tôi!
Này, từ từ chứ.
Đây nó đây! Bác cứ hỏi nó! Rồi sẽ thấy!
!
Nguy thật! Làm sao hắn lại biết? Chỉ còn một cách: Ta chạy trốn nhanh!
Ê, bắt lấy nó!
Cứu đồng! Chết ta rồi!
Phải bắt nó lại!
Cẩn sợi dây đây rồi!
Tình yêu ơi! Tình yêu ơi! Bầu trời tươi đẹp làm sao!
Thế à? Anh ta còn chơi nhạc của à?

Này, nói đi. Nói đi rồi tao thưởng cho khúc xương.
Nói đâu chẳng thấy chỉ thấy nó cắm như hến!
GÂU! GÂU! GÂU! GÂU! GÂU!
!
Nhưng...
HA! HA! HA!
Trò này vui thật!
Thật không hiểu gì cả...
Không hiểu gì cả. Rõ ràng là mình đã nghe nó nói
Thoát nạn...
Lúc bây giờ Mạnh Châu đang phi ngựa về phía Mỹ Lâm.
Nàng phải kết hôn với ta! Nhất định thế!
Về phía Giô Hão và Biệt Luật, cả hai tiếp tục lên đường với Ha-gan.
Bây giờ, tớ xin hát một bài khác nữa.
...Hẳn bảo là chính tại hắn đã nghe con chó nói được tiếng người. Nhưng thực sự thì con chó chỉ sủa gâu gâu thôi. Ha...ha...
Thật mà. Bác ta đã kể cho tôi nghe lúc sáng, con chó nói tiếng người!... Theo tôi, đúng là hôm qua lão quân uống hơi nhiều nên xin.
Chỉ đừng nói lại với ai. Nhưng nhà tôi bảo là có người thuật chuyện là lão quán...

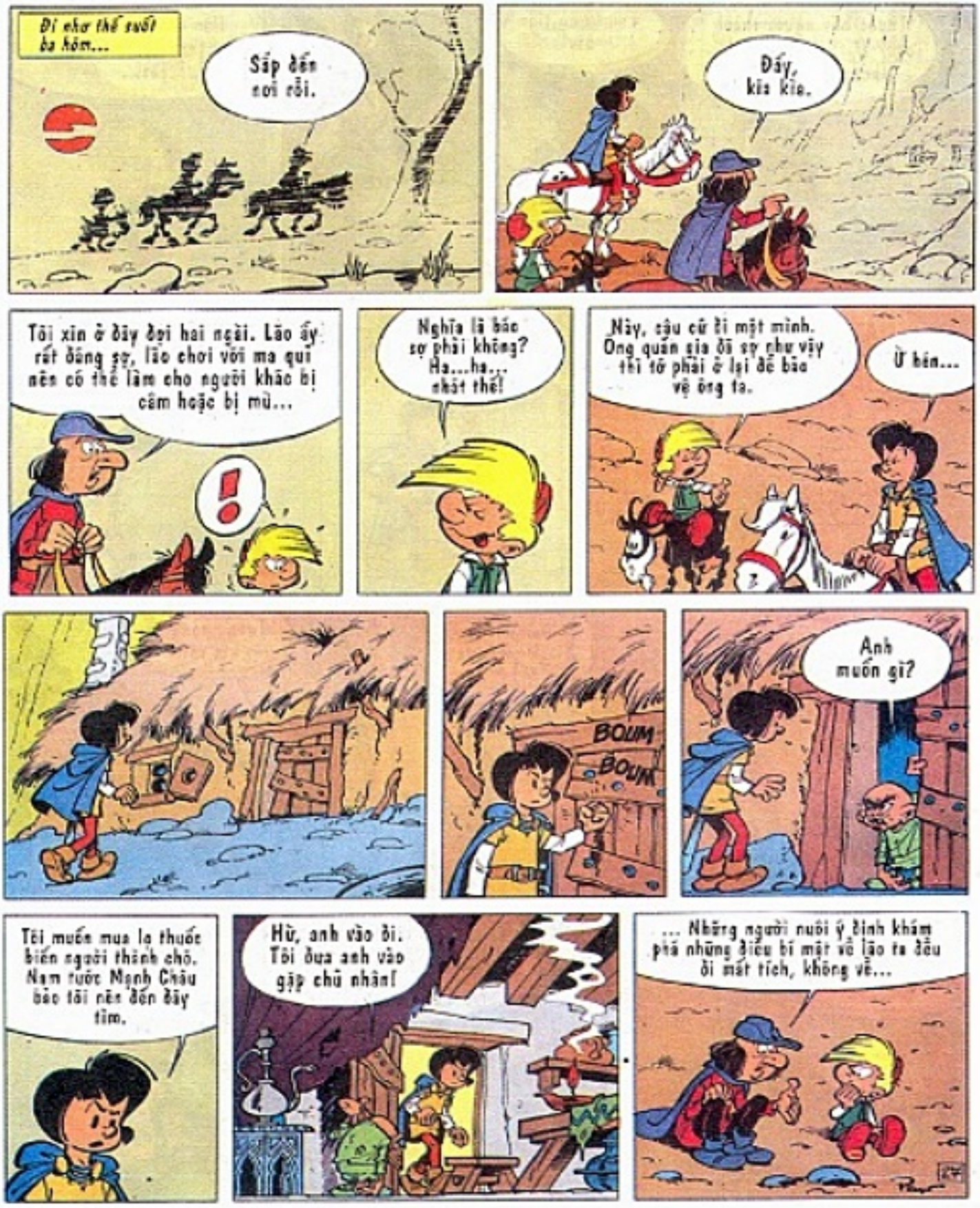
Đi cho thế suốt ba hôm...
Sắp đến nơi rồi.
Đấy, kìa kìa.
Tôi xin ở đây đợi hai ngài. Lão ấy rất đáng sợ, lão chơi với ma quỉ nên có thể làm cho người khác bị câm hoặc bị mù...
!
Nghĩa là bác sợ phải không? Ha...ha... nhát thế!
Này, cậu cứ đi một mình. Ông quản gia đã sợ như vậy thì tớ phải ở lại để bảo vệ ông ta.
Ừ hén...
BOUM
BOUM
Anh muốn gì?
Tôi muốn mua lọ thuốc biến người thành chó. Nam tước Mạnh Châu bảo tôi nên đến đây tìm.
Hừ, anh vào đi. Tôi đưa anh vào gặp chủ nhân!
... Những người nuôi ý định khám phá những điều bí mật về lão ta đều đi mất tích, không về...

Thuốc hóa người thành chó? Ờ... có... ta có!... Nhưng rất đắt tiền!
Tôi có đủ tiền đây!

Hắn làm gì mà lâu thế. Lâu thật. Tôi...

À, kia rồi...

Thế nào? Được không?
Được.

Nhưng có phải thuốc giải không? Vì chỉ cần thuốc giải thôi.
Không phải thuốc giải. Lão ta bảo là lão ta không có thuốc ấy. Nhưng có lẽ ta cũng tìm được cách.

Thôi, lên đường.

Hai hôm sau, tại lâu đài Mạnh Châu...

Tướng công về kia rồi!

Thế nào? Thưa tướng công, cô ấy ưng thuận không?
KHÔNG!

Chị ấy kể lại cho tôi nghe, bác phó rèn đã nói cho chị ấy biết là như thế. Riêng bác phó thì đã nghe ông từ ngoài nhà thờ kể lại.

Lão quản bảo ta ở nhà lão có con chó biết nói tiếng người... Hs... hs... Lạ thật!...

Sau đó...
Đến nơi rồi! Hai ngài cùng lên với tôi chứ?
Không chúng tôi ghé quán uống nước cho đỡ khát rồi còn phải về ngay.

À, đúng thế. Tôi cũng khát lắm. Tôi cũng rẽ quán với hai ngài.
Chà, làm thế nào để hắn đi mất cho rảnh.

Này, Biệt Luỹt hát cho chúng tớ nghe một bài đi.
Hát à?... O... Sẵn sàng...

Nhưng... mà thôi, tôi xin kiếu để về ngay, tôi không khát nữa.

Thoát...
Mình cũng thoát nè...
Lần đầu tiên mới nghe cậu yêu cầu tớ hát. Cậu muốn nghe bài hát gì nào? Bài hát của anh đào huyệt nhé?

Không... tớ không muốn nghe bất cứ bài nào.
Nhưng cậu vừa yêu cầu đây thôi... Thật tớ hết biết cậu muốn gì...

Bảo hát rồi lại bảo đừng hát! Lạ thật!...
Chào bác quán.
O...À... Ngài đây à...

Bác sao thế? Sao bác run thế? Có xảy ra chuyện gì cho con chó của ta không?

Không, con chó của anh vẫn khỏe mạnh như thường.
Mạnh Châu! Nguy rồi!

Phải, ta đây! Cám ơn mi đã mang con chó trả ta!
Mi định làm gì con chó? Mi định...
Không! Để nó sống mới quí, nàng Gia Vỹ vẫn yêu tên kia và từ chối không kết hôn với ta! Nhưng giờ thì nàng phải bằng lòng, nếu không ta dọa sẽ giết con chó.
Riêng về hai đứa mi thì sáng mai ta cho treo cổ! Quân đâu, bắt chúng!
BỐP
BIẾT LƯỚT, TẤN CÔNG...
Treo cổ? Nghe dễ chửa! Chúng tao để cho mi treo cổ ư?
CLOP
GNOC
COI CHỪNG...
SKLINK
BHEÜÜÜ!
Ha! Ha! Ha! Bắt được mi.
OUÂÂH!

Cả bất kể lên kia... cần người xông vào, xông vào... quần ẩu tại...
Bi-kết đâu...
Cứu tao!...
Mạnh vào... Bi-kết!
Ái dà... mau... ta chạy đi thôi!
Bi-kết... chạy theo tao!
BIỆT LÝT!
Bắt lấy chúng nó.
Tức thật! Chúng chạy thoát rồi!
Ta đuổi theo thua tường cũng?
Không cần. Thôi về!
Không cần bắt chúng nó. Tóm được con chó là cái chính!
Chúng nó không đuổi theo. Thế là thoát!
Phải, nhưng Thanh Dự đang bị nguy! Không còn cách nào cứu anh ta!
Còn cứu được! Ta tìm ngay thuốc giải, không để Mạnh Châu kịp ép nàng Gia Vỹ phải kết hôn với hắn.
Nói thì dễ, nhưng...
Ta phải có... Bây giờ đến nhà pháp sư Hô-min.

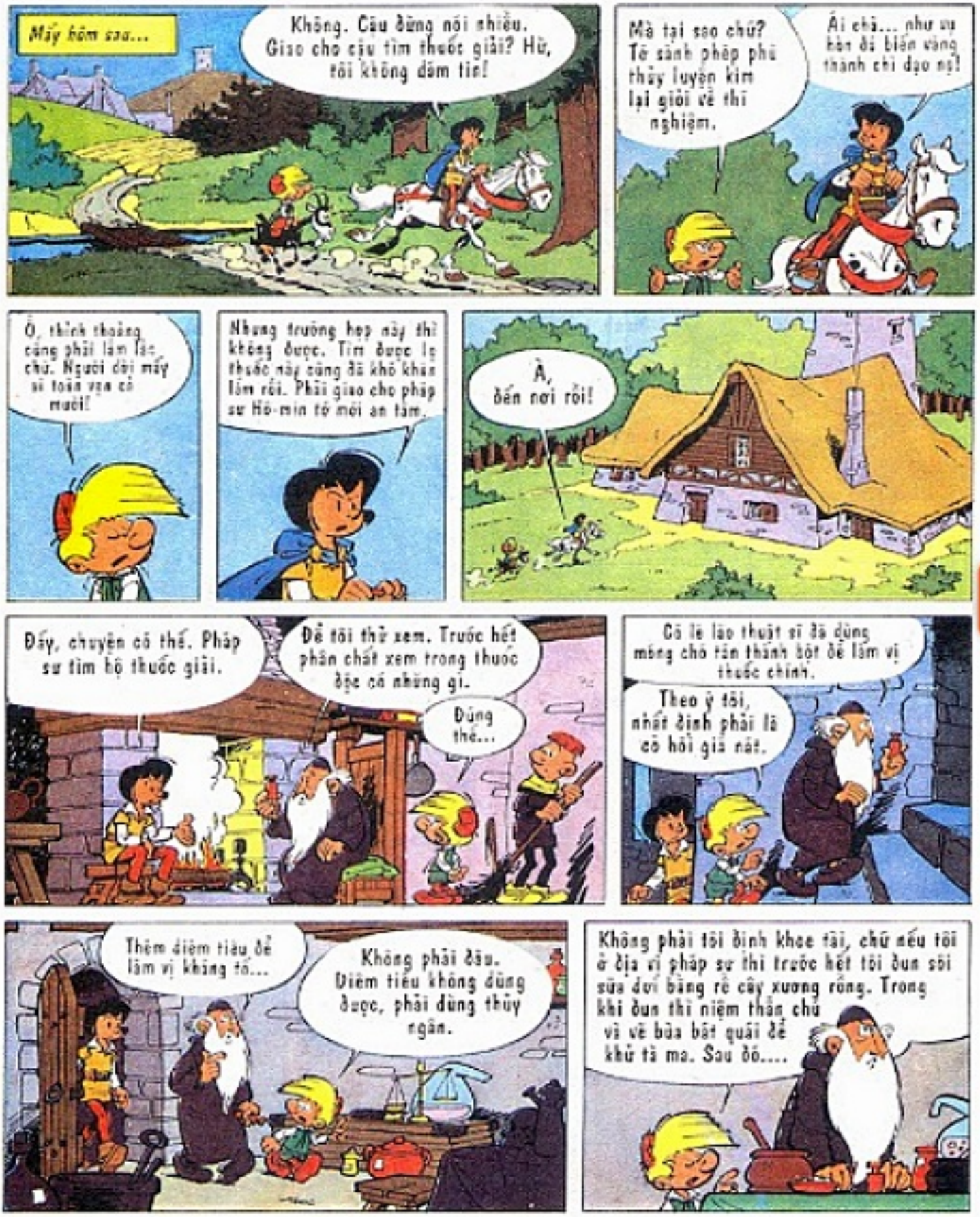
Mấy hôm sau...
Không. Cậu đừng nói nhiều. Giao cho cậu tìm thuốc giải? Hừ, tôi không dám tin!
Mà tại sao chứ? Tôi sánh phép phù thủy luyện kim lại giỏi về thí nghiệm.
Ái chà... như vụ hôm đó biến vàng thành chì đạo nọ!
Ồ, thính thoảng cũng phải làm lắc chứ. Người dài mấy sẽ toàn vạn cả mười!
Nhưng trường hợp này thì không được. Tìm được lọ thuốc này cũng đã khó khăn lắm rồi. Phải giao cho pháp sư Hô-min tớ mới an tâm.
À, đến nơi rồi!
Đấy, chuyện có thế. Pháp sư tìm hộ thuốc giải.
Để tôi thử xem. Trước hết phân chất xem trong thuốc đặc có những gì.
Đúng thế...
Có lẽ lão thuật sĩ đã dùng móng chó tán thành bột để làm vị thuốc chính.
Theo ý tôi, nhất định phải là cỏ hồi giã nát.
Thêm diêm tiêu để làm vị khăng tố...
Không phải đâu. Diêm tiêu không dùng được, phải dùng thủy ngân.
Không phải tôi bình khoe tài, chứ nếu tôi ở địa vị pháp sư thì trước hết tôi đun sôi sữa dưới bằng rễ cây xương rồng. Trong khi đun thì niệm thần chú vì vẽ bùa bát quái để khử tà ma. Sau đó....

Nếu biết rành thế, thì đây cứ cầm lấy mà làm. Này cầm lấy, cầm đi!
Tôi cũng muốn lắm! Nhưng Giáo Hàn nhất định không cho.

Thôi Biệt Luỹt cậu ra ngoài chơi. Để yên cho pháp sư làm việc.
Phải, ra ngoài!
Ồ được!... Được rồi!

Trong lúc ấy...
Mi đưa ta đi đâu, Mạnh Châu?

Đi gặp nàng Gia Vỹ chứ đi đâu! Để xem lúc trông thấy mi như thế này cô ấy còn chịu lấy mi làm chồng không. Hà... Hà...

Đồ hèn! Ngày nào tao trở lại hình người mi sẽ biết tay ta.

Ông ấy làm gì trên đó mà lâu thế?

À, ông ta xuống!

Thế nào, ngài tìm được chưa?
Có lẽ... tìm được...

Nhưng muốn chắc chắn phải thử trước đã. Phải có một người tình nguyện chịu hóa thành chó thì mới thử được.
!
!

À, được rồi, có ngay! Chỉ cần đợi có người đi qua thì mời vào, đãi hắn ta một cốc rượu trong đó có pha sẵn thuốc là xong...

Không được. Đánh lừa người ta như thế không được!

Nếu thế, chỉ còn một cách: Một người trong chúng ta nên hy sinh, tình nguyện. Trong bọn chúng ta nhất định phải có một kẻ anh hùng...

Phải, một kẻ anh hùng để làm việc nghĩa. Nhìn quanh tớ thấy chỉ có...

...một người là xứng đáng với nhiệm vụ cao cả thiêng liêng đó. Tôi không gọi đích danh nhưng chắc ai nấy đều biết đó...

...là anh Lý Vinh đây!

Ơ... ư... Tôi không thích. Cứu tôi.

TH ẦN NO HÊN...

Không sao Lý Vinh ạ. Biệt Luỹt hoặc tôi sẽ tình nguyện uống.

Cậu và tớ bắt thăm, chịu chứ?

Ờ... ờ...

Lạy thánh cha, Lạy thánh con, Đừng cho con bắt trúng.

Rất tiếc, Biệt Luỹt. Cậu bắt trúng rồi!

Tôi biết lắm mà. Lúc nào tôi thằng thắn không chịu ăn gian là kết quả cứ như thế cả! Được rồi! Cứ đưa chai thuốc quái quỉ ấy đây! Các người hèn nhát hãy trông ta uống đây này!

Hôi quá!
GLOU GLOU GLOU
BUP
HA HA HA HA! Cậu đừng giận... HA HA!
WÂÂÂHAHA!
Vui lắm phải không hử?...
Còn ông nữa, đứng đó mà cười ta thuốc giải đâu?
Hi hi... đây, có đây hi hi...
LAP LAP LAP
Thế nào?...
Thuốc gì mà chậm thế? Chưa chịu công hiệu gì cả!
Lẽ ra thì khi vừa uống vào thì thấy công hiệu ngay. Lạ thật! Liều lượng đúng, cách pha cũng đúng. Không hiểu sao...
Ông không hiểu, không biết cái gì? Cho ông biết là nếu ông không tìm ngay thứ thuốc công hiệu ta sẽ cắn vào đít ông cho ông biết.

Một đám tro người chết trao pha với hai mươi giọt máu chuột chù! Mười hạt vừng trận điềm sinh! Một củ tỏi...
Xong rồi! Lần này hy vọng là được!
Ta cũng hy vọng cho ông như thế!
Bởi vì nếu không được thì... thì...
Ơ... ơ... khoan đã để ta đi pha thuốc khác!
À, kia rồi. Ta buộc mõm mi lại!
Không phải. Biệt Luật ạ! Pháp sư không phải bất tài đâu! Nhưng người đời thỉnh thoảng cũng lầm lẫn chữ lắc này cậu vừa nói thế mà.
Không biết...
Xin chào ngài Mỹ Lâm
À Nam Tước, anh cứ ngồi!
Ta mong rằng anh đến không phải để cầu hôn vì con gái ta nó vẫn yêu Thanh Duy mặc dù Thanh Duy vẫn bặt tin!
Ngài không được tin gì của Thanh Duy?
Không! Hoa thông rồi, không ai trông thấy anh ta đâu cả! Cô bé Gia Vỹ đang buồn rầu khổ sở!
Vâng, đáng buồn rầu thật!

Xin ngài cho phép tôi được nói chuyện riêng với cô ấy một lần nữa. Nếu lần này mà cô ấy từ chối tôi xin hứa với ngài là sẽ không đến quấy rầy cô ấy nữa!
Được rồi! Ta sẽ bảo đưa anh vào gặp nó!
Người yêu của ta! Ta sắp sửa được gặp nàng!
Ngài còn muốn gì nữa đây?...
Nàng... Nàng kia rồi!
Ta đến để cho nàng biết tin về Thanh Duy!
Thế à? Anh ấy ở đâu? Ngài nói mau đi!
Ở đây! Đây này!
Lối đùa của ngài không đừng đắn tí nào! Xin ngài ra khỏi đây ngay!
Ta không đùa đâu. Ta sẽ cho nàng thấy.
Nào Thanh Duy, nói đi, nói cho cô ấy biết!
Gâu... Gâu...
!

CON CHÓ KHỐN NẠN... CỐ CHỊU NÓI KHÔNG?
LẠI ĐÂY...

Đúng là Thanh Duy, ta nói thật mà! Hắn bị hóa thành chó đấy! Nhưng vẫn còn nói được tiếng người! Hắn không chịu nói là ư... ư...
Đã rồi, ngài Nam Tước ơ! Ngài mang con chó khó của ngài ra ngay!

Thằng khốn, rồi mày biết tay ta!
Con chó khó! Nàng gọi ta là con chó khó!

Mi tưởng như thế là xong à? Ta có cách bắt mi phải nói!

Đây, bà bỗng tiền! Người mang rượu ra cho ta, thật nhiều rượu và mặt cái phễu.
?

Trong lúc ấy...
Ta đã hiểu tại sao rồi! Lúc nãy quên cho thêm thuốc bất kỳ linh thảo!
À cả trẻ!
LAP LAP LAP

Xem nào! Gân mãa, xuyên khung, lưu hoàng, ma cốt... bất kỳ linh thảo. Đã cả, lần này chắc được.

Được gì! Lại hỏng bét, hỏng... Nghe chưa!

Như thế ta bành chịu! Đã thử đủ mọi cách! Ta bành chịu, bành bỏ tay thôi!...

Não, uống đi, uống nhiều vào!

Cậu để mặc tớ, tớ phải cắn lão, tớ mới hả dạ. Tớ chỉ mong tớ là con chó dại để cắn cho lão biết tay! Pháp sư lang băm!
Này Biệt Luýt, bình tĩnh đã nào...

Chẳng lẽ pháp sư lại chịu thua à? Pháp sư có biết ai có thể phù lực với pháp sư để tìm thuốc giải không?

À... để xem. Có lẽ phải nhờ đến ông Đại xì trum. Ông ấy giỏi lắm, tinh thông đủ 72 phép thuật.

Tôi viết thư cho ông ấy!
Nhưng làm thế nào để mang thư đi? Xứ xì trum xa lắm, không ai biết đường cả!

Đã có cách, Bùng Ic!

Cô là bạn thân của các xì trum! Ta nhờ chúng mang thư!
CLAP CLAP CLAP CLAP

Có một con đây rồi!

Xong rồi! Ngươi đưa cho ông Đại xì trum!
Đừng tha thiết đọc đường nhé! Gấp lắm đấy!
?

Bây giờ chỉ việc ngồi đợi! Ta vào nhà thôi!

Trong lúc ấy ở Mỹ Lâm...
Hịp! Hịp!
TÓC TÓC TÓC

Lại ngài! Ta đã bảo là ngài đừng đến quấy rầy ta nữa mà!
Ta chỉ xin một phút thôi!

Nàng không tin ta phải không? Bây giờ nàng sẽ tin.
Hịp! Hịp!

Ủa, con chó say!
Đúng thế. Rượu vào lời ra, chỉ có cách ấy nó mới chịu nói.

Không đời nào... ta nhất định không nói gì cả.

Trời ơi, giọng nói của...
Phải, Thanh Duy đây. Em không nhận ra anh à!

Em đừng lo. Đã có Gió Hàn và Biệt Luỹt họ sẽ giúp chúng mình.

Chúng ấy, chúng ta sẽ kết hôn, sẽ hạnh phúc bên nhau, đầy đàn con cái chứ không phải là con chó nữa... nữa...

BOUM

Trời ơi... anh ấy sẽ như thế này mãi à...
Đúng vậy, trừ phi ta cho hắn uống một liều thuốc giải. Nhưng với điều kiện là...

Là gì, ngài cứ nói. Ta bằng lòng tất cả miễn sao Thanh Duy trở lại hình người.

Muốn thế trước hết nàng phải kết hôn với ta.
Z

Thế nào? Con ưng lấy hắn làm chồng. Thật vậy à?
Thưa cha thật vậy!

Còn Thanh Duy thì sao? Hôm qua con còn bảo cha... mà tại sao con khóc?

Tại sao thế? Ta không hiểu gì cả có chuyện gì?

Bẩm không có chuyện gì cả! Cô ấy khóc vì sung sướng đó thôi!

Cô ấy muốn làm lễ thành hôn càng sớm càng hay! Ngài nghĩ thế nào? Tuần sau nhé? Nhưng hãy nói đến khoản hồi môn.

Một lát sau...
Lần này xong xuôi cả. Hà... Hà... Ta thành công hoàn toàn Hà...Hà...

Gia Vỹ, cha đây mở cửa. Cha có chuyện nói...

Xin cha để con yên. Con muốn ngồi một mình, Mạnh Châu bảo gì cha cứ làm bừng theo lời hắn.

Đàn bà con gái thật khó hiểu.

Mấy hôm rau, ngoài khe cửa vì lạ...
Bác thử đoán xem nàng Gia Vỹ kết hôn với ai... với lão Mạnh Châu!!
Đúng thế, ngài Mỹ Lâm cần mua của tôi mười thước lụa để may áo cưới cho cô ấy.
Ái chà... nguy rồi...
Ồ... chừng nào thì làm lễ?
Ba hôm nữa.
Thế mà vẫn chưa thấy ông Đại xì trum đến!
Biết mà... hỏng hết, trong khi ấy thì tớ làm chô uổng công!
Chỉ còn một cách. Lý Vinh anh mang ngựa ra cho ta.
Này, cậu đi đâu?
Đi Mỹ Lâm. Tớ chưa biết phải làm gì, nhưng nhất định sẽ tìm cách ngăn cản cho bằng được. Nếu không thì Thanh Dạ không cưng được!
Nhưng thế là liều quá!
Chào tất cả.
42

A... ngài Đại xì trum
Ngài phải giúp tôi tìm ngay phương thuốc giải độc!
Vì lão Mạnh Châu sắp kết hôn với cô Gia Vỹ khắp khu chợ ai cũng nói thế.
Thanh Duy sẽ bị giết! Còn tôi chẳng lẽ tôi thế này mãi đến suốt đời!
!?

Thú thật các ông, xì trum gì tôi cũng chẳng xì trum gì cả. Còn con chó kia biết nói tiếng người kia, là ai thế?

Tôi đấy. Biệt Luật đấy.
Thật à?
Thật

Hi! Hi! Hi! Hi! Hiiiiiii!

Ngài vào đây. Tôi sẽ kể hết mọi chuyện lại ông nghe!
GRRR!
Hi! Hi! Hi!

Các người cho là vui lắm chắc?
Không!
Không, không. Buồn lắm chứ!
PFF!

Sau cùng tôi thử đến thuốc bột kỳ linh thảo... nhưng cũng không ăn thua.
À... à...

Được rồi. Bây giờ ta xì trum lại tất cả, từ đầu. Ông có nước cốt gan nhẫn nhận đực đó không?
Luật

...Và trong lúc ông xì trum xuyên khung vôi can thạch, tôi mở sách xì trum lại một hai biểu! Nào to xì trum ngay!
Đây rồi! Xong rồi! Xuống đây mau!
Ngài có xì trum kỳ trong sách hay không đấy?
LAP LAP LAP
BUP.
Đấy! Lại hỏng nữa rồi!
Hỏng đâu mà hỏng! Xem lại đi!
A... hay quá...
Hay quá...
Tớ hết là chó rồi, lại là người như cũ rồi!
Nhe cả mình...
Thế là xong... nào Biệt Luật. Ta đến lâu đài Mạnh Châu ngay!
Đừng quên lọ thuốc giải độc.
Khoan, chờ đã để bọn xì trum đi theo!
144

Vài giờ sau...

Kìa Giô Hân... ngài Đại xì trum ra hiệu bảo ngừng lại kìa!

Chuyện gì đấy?
Các anh đi chậm quá!

Để không mất thì giờ bọn này sẽ xì trum đến lâu đài Mạnh Châu trước để xì trum sự thể ra sao và chờ các anh nhân thế!

Ý kiến hay lắm.

Thôi ta đi, Biết Luật! Trời chưa tối, còn đi được thêm một quãng nữa!

Này mặt trời lặn rồi! Ta cũng đi tìm chỗ ngủ thôi!
Khoan đã. Hình như chỗ đầu rừng có quán trọ.

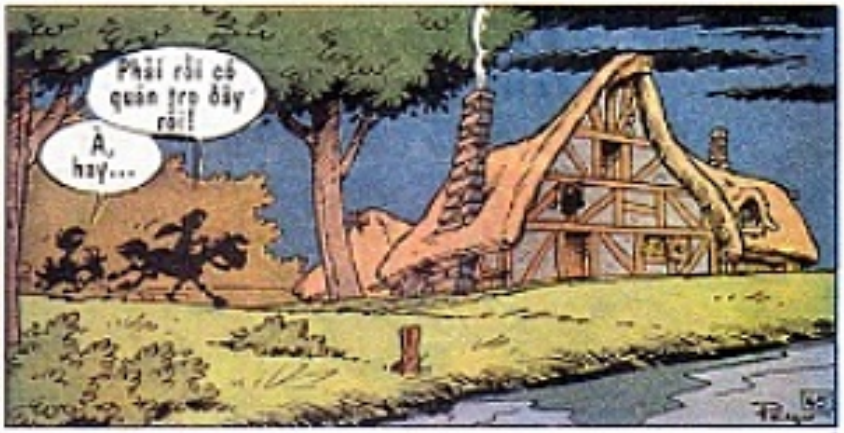
Phải rồi có quán trọ đây rồi!
À, hay...

Chào mọi người... A... nấu nướng gì mà thơm thế?
Mời ngài ngồi! Ngài dùng món chi ạ?

Xem nào... đầu tiên là xúp, rồi chiên sấu quả trứng, thịt dăm bông, xúc xích, dồi, Pa-tê rồi thì tôm càng...

Thả nây, gà quay nây, heo đút lò, bánh ngọt!
Có sẵn, nhưng có bao nhiêu người ăn?

Hai. Sao bác hỏi câu ấy?
Ồ, chỉ có hai người mà ngàn ấy món?

Thôi, bác cứ hỏi anh bạn tớ xem hắn muốn ăn gì.
!
Chào tất cả.

Chà, sao mà ăn nhiều thế... Hà...hà...

Phải ăn nhiều vì sáng mai chúng tớ còn đi xa!
Thế à? Các anh đi đâu?

Đến nhà ông bạn là Nam tước Mạnh Châu.

MẠNH CHÂU! CÁI TÊN ẤY LÀ BẠN CÁC ANH À ? ĐỪNG NÓI CHUYỆN VỚI TA NỮA .
Ê!
BAM

Sao thế? Anh không thích Mạnh Châu?

Không. Ta không thích hắn, các anh có biết là trong mấy ngày nữa hắn sẽ làm lễ kết hôn với nàng Gia Vỹ không?
Thế thì sao?
Tôi biết chuyện ấy.

Đúng ra cô ấy phải kết hôn với anh bạn của ta là Thanh Duy! Nhưng Thanh Duy lại bị mất tích một cách bí mật. Nhất định là Mạnh Châu đã chủ mưu vụ ấy!
Thế à?

Ta biết thế nhưng lại không có bằng cớ. Giá mà ta biết được hiện nay Thanh Duy đang ở đâu thì...
Thanh Duy hiện ở tại lâu đài Mạnh Châu!

Không phải! Trước ta cũng tưởng thế nhưng cách đây hai hôm ta đi đút tiền cho tên giữ ngục thì biết là không có Thanh Duy trong nhà ngục.

Có thể là không có trong nhà ngục, nhưng lại có trong khu nhà nuôi chó!
Nhà nuôi chó? Anh định nói gì?

Dễ hiểu! Bởi vì Thanh Duy đã bị hóa thành con chó!
Ồ... sao thế? Anh kể cho ta biết...

Sau khi nghe kể đầu đuôi...
À... tên khốn kiếp. Ta là Bà Truân thề sẽ vặn cổ thằng Mạnh Châu!

Các anh ngủ lại ở đây?
Phải, nhưng sáng mai chúng tôi đi sớm!

Được rồi. Sáng sớm, ta sẽ trở lại!

Gặp anh chàng này cũng là cái hay! Có ba người họa ra mới giải cứu cho Thanh Duy được!

Vào sáng hôm sau...
Ừ...ừ... gà gáy rồi. Tớ nghe rồi! Nhưng tớ còn buồn ngủ quá! Tớ có làm gì chúng đâu mà chúng lại gây không để cho tớ ngủ? Cái giống gà chết toi thật.....
Đừng lầm bầm nữa. Biệt Luỹt, dậy đi!

Cái anh xưng tên là Bá Truân đã đến chưa?
Thưa ngài, chưa!

Vẫn chưa đến!... Thôi kệ, ta đi. Không đợi nữa.

Ô... Ê... Có tôi đây.

Tôi đến hơi muộn vì suốt đêm qua phải phi ngựa đi tìm các bạn của tôi này đây!

Hiện giờ chỉ có bốn nhưng những anh khác sẽ lần lượt đến sau.

Hay quá tráng sĩ Bá Truân ạ! Thôi ta đi!
Tớ thủ nhất là gì!...

Đi tắm à? Sao phải tắm? Cưới vợ thì cưới vợ chứ, cần gì phải tắm! Ba năm trước ta đã tắm một lần rồi! Cứ mang quần áo lại cho ta thôi!
Bẩm vâng!

Chờ ta! Ta đến đây và trở lại ngay!

CLAC
?

Này Thanh Duy, ta đi cưới vợ đây.
Không! Mi nói dối! Nàng Gia Vỹ không ưng mi đâu!

THẾ À? HA...HA...
Thế là hết! Ta chỉ muốn chết cho xong!
CLAC

Hắn đi kia rồi! Vẫn chưa thấy Biệt Luỹt, Giô Hắn đâu cả...

TOUGOUDOUM TOUGOUDOUM TOUGOUDOUM

Họ đang làm gì? Trời sắp xì trum rồi!
Họ kìa!...
À... có thêm nhiều người nữa!...

Hai anh đến rồi cũng vừa kịp. Còn các anh này là ai?
Bạn bè của hiệp sĩ Thanh Duy! Thế nào? Tin tức ra sao?
!
?
?

Mạnh Châu và khoảng mười người hầu cận đã đi lúc sáng. Hắn không mang theo con chó nào cả. Thanh Duy vẫn còn bị giam.

Ở... những thứ gì nho nhỏ thế kìa?
Người xì trum đấy!
Người gì?...

Người xì trum! Họ từ xứ xì trum đến! Tiếng nói của họ rất lạ, vì họ nói tiếng xì trum! Cũng không khó khăn gì! Muốn hiểu chỉ cần thay các chữ thông thường bằng hai chữ xì trum. Từ xì trum trên xì trum có nghĩa là...

Ơ... Ơ...
Là tớ ngồi trên ghế phải không?

Không phải. Câu ấy có nghĩa là tớ trèo trên cây, đồ thế mà không biết...

Cũng không phải. Muốn nói tớ trèo trên cây thì nói là tớ xì trum trên xì trum. Câu lúc nãy chỉ là tớ...
Vậy à?

Thì ra tớ xì trum trên xì trum không phải là tớ xì trum trên xì trum?
Nhất định không phải. Nếu cậu xì trum: Tớ xì trum trên xì trum thì là cậu xì trum trên xì trum. Còn tớ xì trum trên xì trum thì lại là tớ xì trum trên xì trum. Cậu hiểu ra chưa?

Làm thế nào đây? Chúng ta có ít người làm sao tấn công được. Chẳng có thang để trèo cũng không có sức gỗ to để phá tường!

Tôi đã có cách! Lũ cò sẽ đưa bọn xì trum chúng tôi vào bên trong! Vào đến nơi sẽ tìm lối cho các anh vào!
!
?
!

Nhưng như thế nguy hiểm quá ngài Đại xì trum ơi!
Không nguy hiểm đâu!
Các anh cứ tiến gần các vách thành!

Được rồi, chúc các xì trum thành công.

FLAP
FLAP
FLAP

FLAP
FLAP
FLAP
?

Dàn cò! Cung tiễn ta đâu rồi!

Lũ quái lại xây tổ, làm nghẽn các ống khói!
TCHAC

Ái chà!

Không xong!
!?

Cô nói... nói được tiếng người! Haaaaa

Hắn chạy mất rồi! Ta nên thừa dịp để đập xuống!

Các người theo ta!

Cô mà nói tiếng người. Anh cho là bọn ta ngu chắc?!
Hôm nọ lão quản cũng bảo là con chó nói tiếng người! Các anh còn nhớ chứ?
Nhưng mà...
Thôi đủ rồi! Ra chỗ gác đi!

Đây là đâu?
Không biết! Hình như là kho lương thực!

Đây là thứ đang cần dùng! giúp ta xỉ trum cuộn dây ra chỗ bờ thành!

Mình đã nghe chúng nó nói thật mà...

?
Ái dà!

BỐP

Hắn ngất rồi! Ta xì trum nhanh kéo hắn tỉnh lại!...

Xì trum cuộn dây ra giữa hai khe hở!

Thế là xong. Ra hiệu cho họ biết!

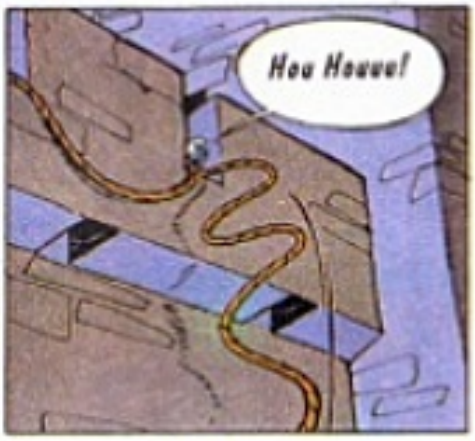
Hou Houve!

Hay quá, bọn xì trum giỏi thật, ném được sợi dây cho chúng ta! Nào đi thôi!

Gì nhỉ, cái gì đã xảy ra cho ta?

Mình thật không hiểu! Thật tình có lắm chuyện lạ lùng!

!
Giỏi lắm, ngài Đại xì trum!...

BÁO ĐỘNG!... CÓ BIẾN!...

HỌ TẤN CÔNG TA!

Tụi này? Chúng nó trở lại!

SCHLING
Coi chừng! Cẩn thận!

TRỜI ƠI!..

CLANG
BING
ÁI!
BOÏNG
BỐP
TAC

BỐP
BING
Các người chớ sợ... đã có ta bên cạnh!

Gì đấy nhỉ? Hình như đang đánh nhau ở trên!

Biệt Luật, lúc nào tớ ra hiệu, cậu chạy theo tớ...

Nào, đi.

Phải đi tìm Thanh Duy.

Cẩn thận!
Để tớ đối phó!

Ấy cao quá!

Thấp quá!

Nhanh lên Biệt Luật! Còn việc khác phải làm!

Xong ngay!... Tớ đến đây!
Muốn đùa một tí cũng không đùa được!

BỐP

Cậu đi đâu ngã ấy?
Xuống đây! Ngã này có lẽ đi xuống phòng giam!

THANH DUY!
HÚ... HU!...
Đúng họ rồi!
GIÔ HẦN! BIỆT LUÝT!
Anh ta ở đây rồi! Cậu mở chốt cửa ra!
CLAC
Các anh! Thật không ngờ!
Anh tưởng chúng tớ quên anh rồi à?
Cô cả chai thuốc giải độc đây!
Thế à?
Nhưng cũng khó khăn ghê lắm nhé. Giá anh mà biết được những cái tớ đã trải qua! Tớ phải uống lọ thuốc đã làm anh hóa chó để mà....
Chuyện ấy cậu để sau này sẽ kể. Cậu đổ thuốc ra cái đĩa này, tớ mở dây xích.
Đồng ý! Nghe rồi!...
Tớ phải mang cái thân tớ ra để các ông ấy thí nghiệm tìm thuốc giải trong khi chẳng ai chịu tình nguyện cả! Thế mà bây giờ các ông ấy còn định bảo là tớ kể công!
Đây rồi! Uống nhanh đi!
LAP LAP LAP
Tớ muốn biết Thanh Duy mặt mũi ra sao!
!
!

Thần diệu thật! Tôi trở lại như xưa! Tôi không biết nói thế nào để...

Đừng nói gì, cả! Anh cứ lo mặc quần áo đã!
Ừ nhỉ! Tôi lại quên! Lúc còn lì kiếp chó tôi chẳng có áo quần gì!

Lên phía trên có lẽ tìm được quần áo!

Đây đủ cả! Trong khi Thanh Duy mặc quần áo cậu chạy lên xem họ đánh nhau đến đâu rồi!
Tớ đi ngay!

Có cả các bạn tôi đang chiến đấu trên đó! Chúng ta mau lên giúp họ!
Khoan đã! Biệt Luật xuống kìa rồi! Thế nào?

Đừng lo! Xong cả rồi! Chúng ta hoàn toàn chiến thắng!

Thanh Duy, gặp lại anh mừng quá!
Tôi cũng mừng! Sáng mai ta đi Mỹ Lâm! Không để nàng Gia Vỹ làm vợ Mạnh Châu được!

Nhưng sợ rằng không kịp! Lễ kết hôn sẽ cử hành sáng mai!

Chẳng lẽ bó tay? Ta đi ngay, đi suốt đêm! Đến nơi chắc còn kịp!

Hôm sau tại lâu đài Mỹ Lâm...
DONG DONG DONG DONG
Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần Amen
Nam tước Mạnh Châu ngài có bằng lòng kết hôn với cô Gia Vỹ không?
CÓ!
Cô Gia Vỹ, con có bằng lòng kết hôn với Nam tước Mạnh Châu không?
KHÔNG!
GIA VỸ! THANH DUY!
Thanh Duy! Sao có thể như thế được? Lạ thật!
Em không còn phải sợ gì nữa! Riêng tên khốn kiếp kia hắn sẽ đền tội!
Tình yêu, đẹp thật!...
Mi đoạt vị hôn thê của ta, lại còn nhục mạ ta! Mi phải chết!
Giô Hân! Mau! Cho tôi mượn thanh kiếm!
Đây nè!

KLAÏWK

DZING TCHING
Ta phải trợ lực cho Mạnh Châu một tí!

NÀY, ĐỪNG XEN VÀO!

TCHANG
TCHOC
BLANK
KLAING
TAK

Tha cho ta! Ta đầu hàng! Ta thú nhận tất cả tội lỗi!

Ta không biết hắn sẽ thú tội những gì, nhưng hắn đã buộc miệng như thế hắn phải có cái gì. Giam ngay hắn lại. Sẽ xét xử sau.

Xin cha tiếp tục cuộc lễ cho. Chỉ có thay chàng rể khác.
Tình yêu, cũng đẹp đấy chứ!
HOURRA!
VIVE THIERRY!

Họ sống hạnh phúc và có nhiều con cái.